

عنوان مقاله:

توسعه شهرها و ناپایداری زیست محیطی نمونه موردی شهر اصفهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سمانه مسیبی - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه جغرافیا دانشگاه اصفهان

محمد مسیبی - استادیار موسسه آموزش عالی دانش پژوهان

خلاصه مقاله:

امنیت زیست محیطی عبارت است از ارتقاء سلامت انسان از طریق استفاده بهینه از منابع طبیعی زمین و عملکردهای آن بهترین روش دستیابی به عامل مذکور به حداکثر رساندن کلیه فواید طولانی مدت اکوسیستم های طبیعی از طریق بهره برداری عقلایی و بهینه از آنهاست. امنیت زیست محیطی یک عنصر لاینفک از امنیت انسان محسوب می شود و با امنیت اقتصادی و اجتماعی در ارتباط است. منابع زیستی به مثابه سرمایه های است که حفاظت از آنها به معنی پاسداشت سرمایه های انسانی و اجتماعی است. محیط زیست در حوضه میانی زاینده رود که شهر زیبا تاریخی اصفهان با موارد گرانقدر انسانی را در بر گرفته است طی چند دهه اخیر با رشد شتابان جمعیتی و کالبدی تحت تاثیر تمرکز شدید صنایع وسایل حمل و نقل وسایل خانگی و واحدهای خدماتی از کیفیت پایینی برخوردار است و انواع آلاینده ها بر این محیط تحمیل می گردد. این مقاله فرضیه تهیه گردیده است که توسعه شهر اصفهان بدون توجه به ملاحظات زیستی محیطی در معرض تغییرات محیطی گسترده ای واقع شده و ادامه این روند بحرانهای زیست محیطی غیر قابل اجتنابی را تجربه نموده و اکوسیستم های طبیعی آن ناپایدار و دگرگون خواهند شد که نتیجه آن کاهش مطلوبیت محیط زیست و عدم دستیابی به توسعه پایدار انسانی است.

کلمات کلیدی:

ناپایداری، محیط زیست، آلاینده ها، اکوسیستم، توسعه پایدار، امنیت زیست محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/417679>

